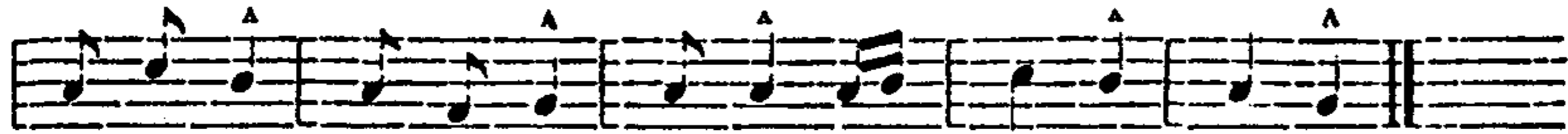

Z Johanové.

Suš. 669.

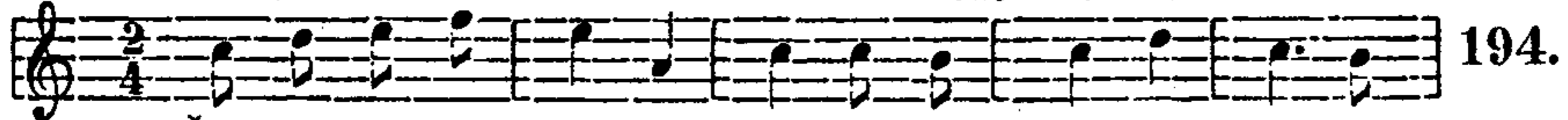
Na ho-rách na do-lách, sr-nič - ka vo-du pí - je

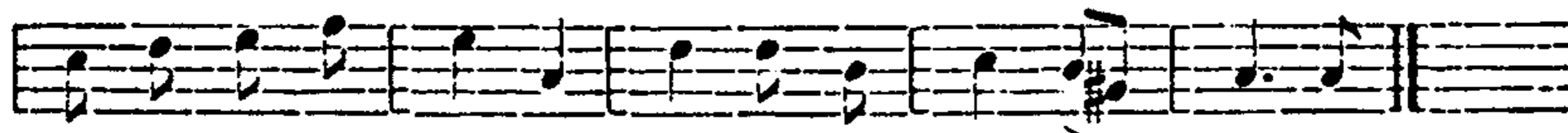
ne-ščas-ná ho - di - na, dyž že - na mu - ža bí - je.

Z Johanové.

Suš. 347. Koll. I. 158.

Ško-da ta, sy - ne-čku, ja že za vo - dú bý - váš,

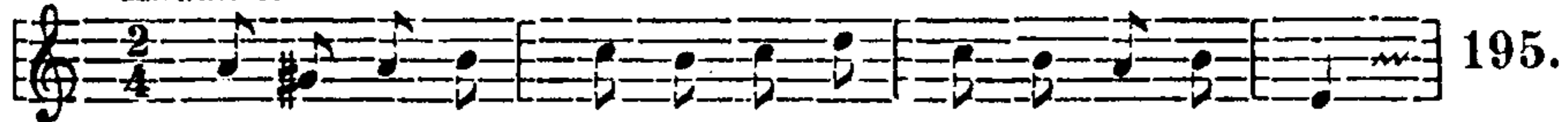

vo - da ľav - ky vza - ľa, ja už k nám ne - cho - dí - váš.

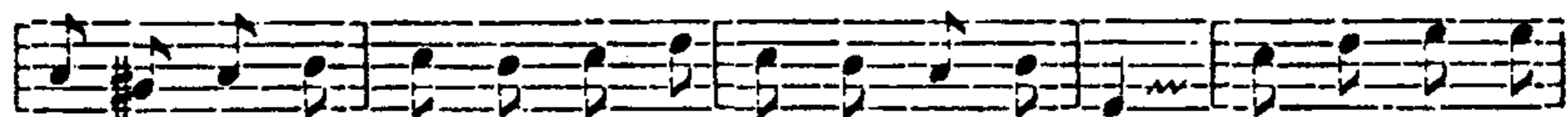
Voda ľavky vzala,
Půjdeme po kaméní,
Aj škoda, přeškoda,
Našeho potěšení.

Z Johanové.

Andante.

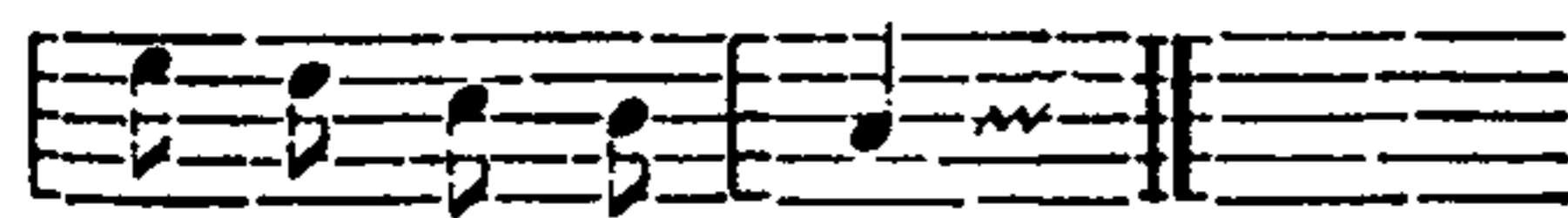
O - raj, o - raj můj sy - neč - ku, o - raj za vo - dú,

a kdož to - bě za - po - há - ňá, dyž já ne - mo - žu? Já si naptám

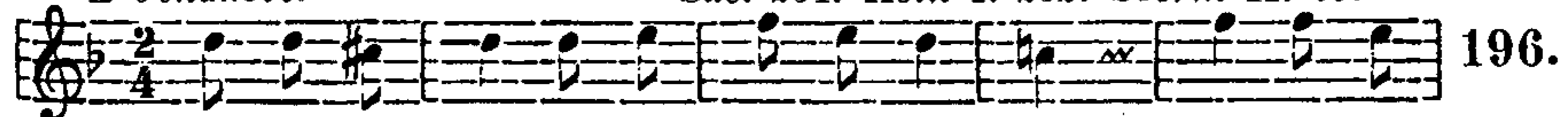
sy - neč - ka za vra - né - ho ko - níč - ka,*) on mně lep - ší za - po - há - ňá,

než ga - lá - ne - čka.

Z Johanové.

Suš. 231. Koll. I. 232. Sborn. II. 63.

Za vo - dú, za vo - dú, za vo - děn - kú, hrá - ľa sa

*) T. j. naptám (najmu) si synečka a postavím za vraného koníčka, by ho poháněl.